

Sygn. akt II Cz 598/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia J. B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku, z dnia 7 maja 2013 r. sygn. akt I C 438/13, w przedmiocie odrzucenia jego skargi o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa L. P. i W. P. przeciwko J. B. o zapłatę 50.00 zł. zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt. IC 555/11.

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargę J. B. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa L. P. i W. P. o zapłatę 50.000 zł zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z 11 października 2012r. sygn. akt IC 555/11 wskazując, że skarga nie jest dopuszczalna na podstawie art. 403§1 pkt 1 kpc skoro pozwany nie podniósł okoliczności dotyczących podrobienia umowy z 30 sierpnia 2008 r. w postępowaniu IC 555/11 mimo, że był stroną tego postępowania, doręczono mu pozew z załącznikami i był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Ponadto nie stawiał się na rozprawy mimo wezwań bez usprawiedliwienia swojej nieobecności. W związku z tym nie sposób uznać, że o podstawie wznowienia postępowania J. B. dowiedział się dopiero z wezwania pełnomocnika powodów do zapłaty z dnia 30 stycznia 2013 r.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie, zarzucając mu błędne przyjęcie, że skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 11 października 2012 r. sygn. akt. IC 555/11 Sądu Rejonowego w Kłodzku jest niedopuszczalna gdyż był stroną tamtego postępowania, doręczono mu pozew wraz z załącznikami, był skutecznie wzywany, a nadto był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – w sytuacji gdy w rzeczywistości nie zaznajomił się z treścią pozwu, ani z treścią załączników, wszystkie czynności podejmował za niego pełnomocnik, który nie informował go o przebiegu postępowania a sprawa miała „zostać załatwiona przez pełnomocnika”.

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Skarga o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia orzeczenia i może być oparta wyłącznie na dwóch grupach podstaw: na przyczynach nieważności uregulowanych w art. 401 kpc i na przyczynach restytucyjnych, o których mowa w art. 403 kpc.

Wprawdzie J. B. w swojej skardze powoływał się na podstawę określoną w art. 403§1 pkt. 1 kpc tj oparcie wyroku na dokumencie podrobionym (umowie sprzedaży z 30 sierpnia 2008 r.) to jednak samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie nie stanowi o tym, że skarga opiera się rzeczywiście na ustawowej podstawie wznowienia.

Skarga o wznowienie postępowania z przyczyn określonych w art. 403 §1 pkt. 1 dopuszczalna jest wówczas gdy strona nie mogła z przyczyn faktycznych lub prawnych uzyskać uwzględnienia zarzutu podrobienia dokumentu przez zwyczajne środki procesowe lub środki zaskarżenia. Przeszkodą taką mogą być tylko okoliczności, które obiektywnie uniemożliwiły stronie podniesienie tego zarzutu w postępowaniu objętym skargą o wznowienie (vide :postanowienie SN z 16 maja 2008 r, III CZP 20/08, LEX NR 420807).

Tymczasem skarżący brał udział w sprawie IC 555/11, w dniu 6 września 2011 r. doręczono mu odpis pozwu z załącznikami, wśród których była umowa z 30 sierpnia 2008 r. zatem już wówczas dowiedział się o możliwości sfalszowania tego dokumentu, a w toku całego postępowania w sprawie nie podniósł zarzutu sfalszowania umowy. Wręcz przeciwnie, w odpowiedzi na pozew z 21 września 2011 r. wskazał jako bezsporną okoliczność, że „w dniu 20 sierpnia 2008 r. zawarto między stronami umowę sprzedaży samochodu osobowego marki M. (...) za cenę 65.000 zł”.

Należy więc przyjąć, że J. B. dobrowolnie nie podjął właściwej obrony w sprawie IC 555/11, co nie uprawnia go do wniesienia obecnie skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, którego nawet nie próbował zaskarżyć.

Zarzuty, które podnosił w skardze mógł zgłosić już w sprawie objętej skargą, wobec czego skarga nie ma oparcia na żadnej z ustawowych podstaw wznowienia, co skutkowało jej odrzuceniem zgodnie z art. 410§1 kpc.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc jako bezzasadna.